

Wg
1470

F. V. 24. 8^a

RECENSUS

Wg
1470

SEU HISTORICA EXPOSITIO
OMNIUM HUIUS
SECVLI CONSILIARIORUM, QVI
SUAM ILLUSTRISSIMIS JUNIORIS LINEÆ
RUTHENIS FIDEM, PRUDENTIAM ATQVE IN-
DUSTRIAM, CUM IMMORTALI NOMINIS
LAUDE, PUBLICAQVE OMNIUM
SALUTE PROBARUNT.

QVA
PLURIMUM VENERABILES

DNN.

INSPECTORES,

OMNESQVE OMNIUM ORDI-
NUM SPECTATISSIMOS OPTIMOSQVE VIROS,

Ad Parentale Sacrum,

VIRO quondam

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO ATQVE EXCELLENTISSIMO

DN. JOHANNI POSNERO,

JC. HEREDITARIO in Sölmnit/ /
CONSILIARIO RUTHENO-PLAVIENSI, CONSISTORII
ADSESSORI, GYMNASIIQVE EPHORO GRAVISSIMO,
BENE MERENTISSIMO,

instituumdum,

atqve à

NOBILISSIMO ADOLESCENTE,

ANTON. CHRISTIAN. de Gospoth/

promptâ ex memoriâ

habendum,

*qvi & simul Musis nostris bonis,
ut precamur, avibus valedicturus est,*

*qvâ par est, observantiâ,
& humanitate*

invitat

M. JO. FRIDERICUS *Höber/*

Illustris Ruthenêi RECTOR.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄT-BIBLIOTHEK
HALLE (SAALE)

GERÆ, Typis WERTHERIANIS.

Luceat, dum VIRO, quondam, NOBILISSIMO, AMPLISSIMO ATQUE CONSULTISSIMO, JOHANNI POSNERO, HEREDITARIO IN SOELMNIZIO, Jcto EXCELLENTISSIMO, CONSILIARIO RUTHENO-PLAVIENSI LAUDATISSIMO OPTIME-QUE MERITO, Sacrum parentale instituiamus, oblatâ occasione tam commodâ tamque exoptatâ, memoriam Consiliariorum Ruthenicorum, qui per hoc seculum Patriæ suâ dexteritate, fide ac prudentiâ profuerunt non minus ac præfuerunt, quoad ejus fieri per virium imbecillitatem potest, piè hic restaurare. Equidem deterrere nos posse: Sallustii illud, quò *tantam* cuiusque virtutem haberi statuit, quantum verbis eam extollere *præclara possunt ingenia.* Etenim mecum habitare didici jam pridem, ut verear non parum, ne tenuitate ingenioli detrahare potius tantorum Virorum laudi videar, quam addere quidquam, quod celebrandis iisdem par esse queat. Accedit, quòd non de omnibus, quos laudare in præsentiarum animus est, satis me, quod equidem velim, instructum esse, conqueri necesse habeam. Cæterum agamus, quod agendum est, cum in magnis istiusmodi rebus vel voluisse sufficiat. De Consiliariis verò, & hujus quidem seculi duntaxat, prout jam antè indicatum fuit, non de reliquis, nec de ipsis Cancellariis nunc sermo futurus est. De illis quippe nondum constat satis, de his verò commodior alia se offeret dicendi occasio. Igitur anno M. DC. VII. præter Cancellarium, Virum laboriosissimum, & publicæ omnium salutis studiosissimum, D. JOHANNEM HOFMANNUM, Consilarii Ruthenici fuerunt Nobilissimi Viri DAVID à RASCHAU, & WOLFGANGUS WINCKLER, nec non Vir amplissimus BENEDICTUS PASCHA, qui & partes Secretarii functus est. Constat hoc & manifestum est ex Scripto quodam, quod laudatissimus iste HOFMANNUS annò jam dictò, in gratiam PRÆCELSI quondam HEINRICI POSTHUMI, sapientissimi Herois, & cui post DEUM Ecclesia pariter & Respub. plu-

M. JO. FRIDERICUS
 Rector

plurimum, illustre verò Gymnasium omnia debet, singulari studio concinnavit. Commendat in eodem curæ ILLUSTRISSIMI DYNASTÆ quatuor salutis publicæ, quas ipse vocat, columnas, summâ industria observandas, visitationem nempe Ecclesiasticam, Scholam illustrem Justitiæ exercitium & publicum deniq; rerum Statum. Quid in singulis diligenter observandum sit, sedulo ac operosè idem inculcat. Facit quoq; mentionem binorum Consiliariorum, qui jam antea ex Nobilissimo Equitum ordine ad istud officii cooptati fuerant, & è re omnium fore existimat, si, qui Regimini moderando adstent, ex Nobilium partim prosapia, partim ex Civium familiis adsciscantur. Quod disceptare nec in meam cadit tenuitatem, & à scopo nostro alienum est. De RASCHAVIO quæ afferam, plura non habeo, neque tamen dubito, quin suis egregie defunctus sit muniis, & quicquid ad se pertinere non ignoravit, fide ac sedulitate debitâ peregerit. Ad WINCKLERUM verò, Toparcham in Sölmnit/ quod est, is non solum antiquissima, & jam olim ex Styria usque huc traductâ gente oriundus, sed etiam iis fuit animi dotibus, eâ judicii acrimonia, eâ rerum experientiâ, eâ agendi promptitudine & alacritate, ut rerum suarum ex voto omnium, non sine emolumento Patriæ insigni, sategerit, magnas quoque res & expeditiones eâ obierit fide ac felicitate, ut singularem sibi gratiam & amorem ILLUSTRISSIMI HEROIS, facile conciliaverit & retinuerit usque. Tandem Vir optimus fatò quodam inopino & casu illætabili sublatus est è vivis. Etenim postquam, resignatò in arce perillustri HEINRICI POSTHUMI Testamento, cui viginti & septem annis antè subscripserat cum aliis, ex quibus unicus erat super, in ædes Stockelmannianas, sub horam quintam pomeridianam, redierat salvus & sui potens, descensurus tamen è rheda, illicò cum ministro suo concidit mortuus, apoplexia fortasse tactustam vehementi ac letali, ut, tentatis licet subitò & adhibitis remediis omnibus, nihil vel sensûs, vel motûs, vel vitæ restiterit amplius. Factum id est X. Februarii die, Anno hujus sæculi XXXVI, cum vivendo expleisset annos sexaginta & sex, prudentissimus Consiliarius, & Inspector Scholæ Provincialis vigilantissimus. Sed & nunc iterum commemorandus est Consultissimus Vir BENEDICTUS PASCHA, Coloniae ad Spream, Pastore ibidem Ecclesiæ JACOBO, viro

perquam reverendo & clarissimo natus. Hic innotuit primum
Geræ, cum ad matris optimæ sororem, JESAIÆ KRUGERI,
Antistitis tunc vigilantissimi, uxorem, ex officio inviseret,
ac deinde, cum ILLUTRISSIMO HEINRICO MEDIO,
ad Comitiam Ratisponensiam abeunti, fidem & industriam eximie
probasset, anno superioris seculi xciv, Secretarius primum, de-
inde Consiliarius & Adfessor tandem Consistorii vocatus legi-
time & constitutus fuit. Quicquid mortale habuit Vir meri-
tissimus, id deposuit anno XXXVI. hujus ad finem properan-
tis seculi. Assiduus hic fuit ac indefessus in sustinenda, quam
susceperat, Provinciâ, justitiæ studio incredibili, & in egenos li-
beralitate flagrans. Perennem sui memoriam reliquit Epita-
phio insigni, perpulchro & sumptuoso, quod in æde sacrosan-
ctæ Trinitatis ad Coemeterium hujus oppidi fieri curavit, quod
conspicientium oculos facile ad se trahit, sive elegantiam artis,
sive structuræ amplitudinem spectes. Non præteriri hic de-
bet JOHANNES VOLCKMARIUS, Vir amplissimus pa-
riter & præclarissimus, Consiliarius Rutheno-Geranus labo-
riosissimus. Hic primum Rector Scholæ Schleizenensis per tri-
ennium, hinc Poligraphus Lobensteinensis in Patria, ubi piis-
simo Viro, MARTINO VOLCKMARO, Ecclesiæ Pastore
ac Superintendente vigilantissimo, anno salutis M. D. LXII.
dies in luminis auras prodierat, per septennium bene meritis,
tandem, cum initio hujus seculi Consiliarius & Secretarius Ru-
thenicus ex merito quodam suo constitutus, eâ sedulitate ac fi-
de Spartam ornavit suam, ut omnibus bonis tunc sui desideri-
um, laudem etiam inextingvibilem posteritati reliquerit. Inter
Consiliarios nostros locum quoque habuit procul dubio cum
summa laude Vir Magnus, JOHANNES GEORGIUS
OPPEL, J. C. sed quamdiu & quando, nunc indagare non po-
tui. Id verò extra dubium est, ipsum magno admodum in-
genio fuisse, & peritia Juris consummatissimâ, imprimisque
clarum, ut Dresdam à SERENISSIMO ELECTORE SA-
XONE accitus, & Sanctiori Consilio Senator clementissime
immixtus fuerit. De cujus famâ ac laude procul dubio facun-
dior aliorum lingua diu multumque commemoravit alibi, ut
his si me adderem, strepere velut inter olores anser videri que-
am. Quocirca nunc ad alios transeo. Ethic eminet Vir in-
signis maxime & magni omnino nominis D. HEINRICUS
GEB-

GEBHARDI, cognomine WESENERUS, Erfurtinus,
Hereditarius in **Sölmnis**. Vocatus fuit Consiliarius A.O.R.
M. DC. X. die X. Januarii, tandem anno XXXVIII. sequente,
die XXXI. Martii ad Cancellariatum, quem vocant, euectus.
Eâ autem fide ac dexteritate, annos omnino XXXI. Officium
administravit arduum, ut Altenburgum à **CELSISSIMO**
DUCE SAXONIÆ, FRIDERICO WILHELMO, hinc
evocatus, anno M. DC. XL. Cancellarius constitueretur, &
intimus Consiliarius. Cui illâ occasione jure quodam suo
successit Vir moderatissimus ac piissimus, Jurisque, si quis alius,
longè peritissimus **D. JOHANNES ALBERTI, JC. in**
Wiedersberg / postquam decennio antè & quod excurrit
Consilarii munia susceperat, & cum maxima laude, summa-
que utilitate salutis publicæ administraverat. Sed de Nestore
hoc Ruthenico & aliàs dictum fuit uberius, & dicentur plura,
si **DEUS** dederit, commodiori occasione. Surrogatus huic
in Consilarii officio amplissimo fuit exercitissimus Confus
D. CHRISTOPHORUS LIMMERUS JC. in Zeils- und
Langen-Großdorff / anno XL. Novembri mense. Quantus
hic fuerit, quam gravis & exactus Juris & æqui arbiter, & quam
eximiè adeò multumque profuerit universæ Patriæ; id tunc
exponetur prolixius, cum de Cancellariis, quorum in nume-
ro is tandem fuit, dicetur. Nunc allaterare **LIMMERO** par
est Virum egregium & Juris maximè Consultum **D. BE-**
NEDICTUM SCHROETERUM, Collegam quippe in
Dicafterii Senatu conjunctissimum, Comitem quoque Pa-
latinum Cæs. & Juris in illustri Ruthenico interpretem. Con-
siliarius apud nos Ruthenicus coepit esse Mense Septembri an-
no M. DC. LIII. Vix affirmare vereor, hunc omnes nume-
ros boni **JCi** explevisse. Magna in ipso erat consiliorum
probitas, magnus suis defungendi partibus ardor, magnum
intuendâ asserendâque justitiâ, fervidumque & incorruptum
studium. Vigebat in eo quoque, & paginam faciebat utram-
que prudentia insignis, fides sincera, industria pertinax, admi-
randa laborum patientia, maxima juvandi omnes cupiditas;
cum maximè verò animus benè compositus, ad sufferenda
adversâ magnus & intrepidus. Et quid eruditionem non pro-
letariam commemorem non tantum in Juris scientiâ, sed &
historiâ, imprimis Patriâ? De hac multa memoratu digna col-
legerat,

legerat, præcipue quod attinet Profapiam & gesta Illustrissimorum Ruthonum, quorum insignis usus in Stemmate Ruthenico illustrandò potuit esse. Obiit ille & vitâ digressus caducâ fragiliq; est Decembri Mense anno MDC.LXXV. Trienniò post, Mense Junio successus ipsi est JOHANNES POSNERUS, JC. Hereditarius in Sölmnit; / Præcctus hactenus Dynastiæ Lobensteinensis gravissimus. Qui utinam tam corpore firmus, salvus ac sospes fuisset, quam animo promptus erat, iudicio sagax, eloquio potens, varia & politiori quidem eruditione excellens. Sic enim futurum fuisset, ut diutius egregio in servissset publico, & Patriam innumeris sibi meritis devinxisset, & obstrictissimam reddidisset. Vitam cum morte commutavit Mense Julio anno M.DC.LXXXIV. De cuius laudibus plura afferre nunc non attinet, cum VALEDICTURUS id oratione peculiari præstiturus sit. Ne dicam, quod iis persequendis aptus nemo fuerit, nisi qui facundia atque ingenio par ipsi proximusve poterit esse. Nunc igitur summæ rerum laudatissimè præsent Castor & Pollux, candidissima sidera, GENEROSUS nempe ET MAGNIFICUS DN. RUDOLPHUS ERNESTUS DE MOSEL, in Schönberg & Podelwitz / ut & NOBILISSIMUS, ATQVE EXCELLENTISSIMUS DN. TOBIAS HEUBLERUS J.U.D. in Schwand & Droschfau / Viri supra meam aliorumque laudem positi. Coeperunt nobis primùm illucescere BLANDISSIMA SIDERA die prima Septembris anno M.DC.LXXXV. decumbente jam ex valetudine LIMMERO Cancellario, ac tandem sequente XXII. Novembris mundo digrediente. Quò fiebat; ut non solum interrupta per Cancellarii mortem negotia redauspicati sint feliciter VIRI LAUDATISSIMI, sed & ILLUSTRIS MOSELIUS ipsi deinde Cancellarius & Consistorii Præses, huic vero CONSULTISSIMUS HEUBLERUS, Consiliarius superior succederent. Qui ut diutissime sospitesque ac sani rebus humanis intersint, vivantque ex suo, nostro, omnium bonorum votò, omnigenâ prosperitate macti, seriò pariter & sincerè precamur. Precamur etiam, ut, quoad amplissima hæc mundi machina constabit, nostrum quoque illustre Dicasterium, & iustitia adeo, æquitas ac fides intemerata & nobis, & si quæ secutura est, posteritati constet, & nunquam interrupta conserveatur. De cætero neminem admiraturum arbitror magnopere,
si

si legerit, ILLUSTRISSIMIS RUTHENIS suos semper sapien-
tissimos Consiliarios fuisse, cum ipsi vel invictissimis Impera-
toribus, vel potentissimis Regibus jam pridem cum summa
quadam & immortalis laude à Consiliis fuerint. Quotus enim
quisque aut omnia expediat ipse, aut oculatus sit in omni re,
quantum necesse est? Rempublicam & subditum gregem si vel
Argus servet & inspiciat, qui oculus totus fuit, quem quondam
Io Juno custodem addidit, vix cernat omnia. Principi igitur
multis oculis, quibus videat, multis auribus, quibus audiat, hoc
est, uno & item altero sagaci, prudenti ac fideli Consiliario opus
erit. Et sanè si in rebus etiam privatis vix sibi consulunt satis vel
prudentissimi homines, ut non aliorum indigeant consiliis, nec
compotes reddi velint; cum in suo, quisque negotio hebetior
paulò videatur esse, quàm in alieno: quantò minus prudentio-
rum careant consilio, quibus totius populi salus & infinita, quæ
inde oriuntur, negotia incumbunt, & qui *ita nati* sunt, verbis
Taciti, *ut bona malag, eorum ad Rempublicam pertineant?* Neque ve-
rò satis est, Alphonsi, Regis Arragoniæ, exemplò, mutos atque
mortuos Senatores in complexum assumfisse, quod hi cupidi-
tate ac metu vacui, liberrimis vocibus, quicquid fugiendum sit
aut faciendum, admoneant. Necesse omninò est, habere à late-
re Principes vivos etiam prudentes peritosque rerum, quorum
juventur consiliis ac dirigantur. Hinc optimum quemq; Prin-
cipem Consiliariis stipatum fuisse legimus, sine quibus nihil te-
merè, quod alicujus momenti fuit, susceperunt. Habebat C. Cæ-
sar Q. Pedium & Corn. Balbum, Augustus Mœcenatem & A-
grippam, Hadrianus Celsum, Salvium & Neratium, M. Anto-
ninus Scævola, Mutianum & Volusianum, Severus Papinia-
num, alii alios. Et raro, inquit Vellejus, *eminentes Viros non magnis
adjutoribus ad gubernandum fortunam suam usos invenies.* Nullum
enim *majus boni Imperii instrumentum, quam bonus Consiliarius, qui
non immerito pacis decus vocatur.* Et annon sapientiâ non modò
propriâ, sed & fidelium Consiliatorum fulcitur ac sustinetur
Principum thronus, effato Salomonis, Regum suo ævo sapien-
tissimi? Propterea par omnino & æquum fuit, quin & necessa-
rium non raro, ut ILLUSTRISSIMI etiam RUTHENI suos
haberent semper Consultores, & optimos illos quidem, fidelis-
simos ac diuturno assiduoque magnarum rerum usu maximè
peritos. Et habuerunt omninò tales nullo non tempore, quæ

cum

9. 1470 TK

cum non ultima felicitatis nostræ pars sit; nefas omninò foret, non exultare ideò, nec gratulari Patriæ, nec Virorum, tam egregiè de nobis meritorum, memorias sanctas habere & perpetuò restaurare. Sed nunc ad eum denique properandum est, in cuius gratiam & honorem hanc suscepimus scriptionem. Estis **NOBILISSIMUS ADOLESCENS, ANTONIUS CHRISTIANUS à Rospoth/EQVES VARISCUS**, natus ex antiquissimâ ac meritis hinc & inde celebratissimâ familiâ. Qui uti à teneris usque, **GENEROSORUM PARENTUM, PISSIMÆ** imprimis ductu **MATRIS** se affuecit, & ita comparavit, ut sustinere tot nobilissimorum Majorum gloriam, & probare se dignum tantò decore posset: Ita id non intermisit temere aut insuper habuit, quoad nobiscum commoratus est. Nomen apud nos professus est circa sacrosanctum Trinitatis Festum anno **M. DC. LXXXIII.** mensâ primùm usus **AMPLISSIMI POSNERI**, cujus defuncti memoriam recolet comiter, deinde & meâ, donec à flammaram sævitiâ intemeratum adhuc stabat **Illustre Collegium**, tandem & **VIRI PERQVAM REVERENDI AC PRÆCELLENTISSIMI DN. M. HEINRICI SCHERFII**, Archi-Diaconi Ecclesiæ nostratis vigilantissimi. Nihil præterea industriæ ac curæ omissum fuit unquam, ut in rectam & proceram succresceret arborem tam egregius egregiæ Stirpis furculus. Pollet enim ingenio non vulgari, pollet memoria promptâ & vegetâ, pollet & iudicio, quantum quidem in isthanc ætatem cadere potest. Unde dubitare nolumus, quin, si pietatem sinceram cum industriâ in studiis constanti ac indefessa, inq; morum modestiâ ac civilitate, quâ non parum se etiam omnibus commendavit, strenuè maritaverit, in præstantissimū aliquando, utilissimum, suâq; Profapia meritisima non indignum evasurus sit Virum. Et hoc est, quod ardenti prece ac gemitibus pii precamur, quibuscunq; non ignotus est **OPTIMUS ille COSPOTHIUS**. Cras, **DEO** volente, sub ipsam pomeridianam. **II. B. M. BEATISSIMI POSNERI** Oratione Latina parentaturus ex promptâ memoriâ, cathedram ultimâ conscendet vice gratias simul, quibus debet, nuncupaturus carmine Heroico. Cui prosperos Viales omnemq; felicitatem, omnium nomine apprecaturus est, more consueto **GABRIEL CHRISTOPHORUS Marquart/ SCHLEIZA VARISCUS**. Agite igitur, **PLURIMUM VENERANDI DNN. INSPECTORES**, agite vos reliqui **VIRI**, qui Geram ornatis, **HONORATISSIMI**, & cum Musis nostris ac **VALEDICTURO**, tum præcipuè **BEATISSIMO POSNERO** vestram probate benevolentiam & amorem. Hòc enim vivum omnes prosequuti estis, illam verò certam omninò & perpetuam nobis pollicemur. Et idcirco nihil insuper habituri sumus, quod ad animi gratitudinem, Vobis sincerè præstandam usque, quomodocunq; facit. **P. P. GERÆ die VI, Aprilis, A. O. R. ☉ Ioc LXXXVII.**

ULB Halle

3

004 973 550

1077

F.V. 24. 8^a

RECENSUS

Wg
1470

SEU HISTORICA EXPOSITIO OMNIUM HUIUS

SECULI CONSISTANTIORUM QUI
SUAM ILLUSTRIS

RUTHENIS FIDEM, P
DUSTRIAM, CUM
LAUDE, PUBL
SALUTE

INSPE

OMNESQUE
NUM SPECTATISSIM

Ad Paren

VIRO
NOBILISSIMO, AMPLISS

DN. JOHAN
JC. HEREDIT

CONSILIARIO RUTHE
ADSESSORI, GYMNASI

ANTON. CHE

quâ par est, obiectantibus
& humanitate
invitat

M. JO. FRIDERICUS *Obber*
Illustris Ruthenici REGTOR.

GERÆ, Typis WERTHERIANIS.

LIOTHECA
ICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE (SAALE)

